

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Ο Mickey Pantelous, Ελληνοδανικής καταγωγής, έχει συναντήσει τη μουσική από τα μαθητικά του χρόνια στην Αθήνα, παίζοντας drums σε rock συγκροτήματα. Στα 17 του χρόνια για πρώτη φορά συμμετέχει σε blues μπάντα ως drummer και αρχίζει να μαθαίνει κιθάρα. Τα πρώτα του τραγούδια άρχισε να τα γράφει μετά από ένα χρόνο, κατά τη διάρκεια της εκπλήρωσης των στρατιωτικών του υποχρεώσεων στη Δανία. Μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα συνέχισε να παίζει drums.

Την απόφαση να εμφανιστεί ως frontman έλαβε, όταν ήταν 23-24 χρονών (μετά την εκπλήρωση των στρατιωτικών του υποχρεώσεων και στην Ελλάδα) . Η αρχή έγινε με σόλο εμφανίσεις σε μπαρ, παίζοντας slide κιθάρα, διασκευάζοντας τραγούδια των αγαπημένων του Bluesmen, Robert Johnson, Blind Lemon Jeferson, και άλλων.

Το 2003, ο Mickey Pantelous αφοσιώνεται αποκλειστικά στα Blues, με κύριο σχήμα τους Chess-mates, οι οποίοι συχνά εμφανίζονται σε μπαρ και κλαμπ της Αθήνας. Έχοντας ξεφύγει από τον ήχο του κλασικού Blues και επηρεαζόμενος από καλλιτέχνες που το εξελίξαν όπως ο Tom Waits, το 2006 θα μπει στο στούντιο με τους Chess-mates και θα ηχογραφήσουν το CD που φέρει τον τίτλο HANGOVER.

Έχει κάνει επίσης το soundtrack για την ταινία «Αύριο θα είναι αργά» της Λάγιας Γιούργου 2001, μαζί με τον Πλάτωνα Ανδριτσάκη, καθώς και τη μουσική για τα θεατρικά «Πουθενά, πουθενά, πουθενά» σενάριο σκηνοθεσία Βίκος Ναχμίας 2003 και «Χιούι» του Ευγένειου Ο'Νηλ σε σκηνοθεσία Άσπας Τομπούλη 2008-9 όπου και θα παίξει ως ηθοποιός. Καθώς και σε ταινίες μικρού μήκους.

Το καλοκαίρι του 2006 θα γνωριστεί με τον μεταλλαγμένο σε κονσερβοκούτι Δόκτορα Albert Flipout, με τον οποίο θα γίνουν αχώριστοι φίλοι. Η αγάπη τους για τα Blues είναι κοινή και μαζί το 2008 θα ιδρύσουν το συγκρότημα,

“Dr. Albert Flipout’s one CAN Band”

Λογοπαίγνιο στα Αγγλικά με τη φράση ONE MAN BAND (Ανθρωπος ορχήστρα), και τη λέξη CAN (...Τενεκές, κουτί κονσέρβας...-...δύναμαι, μπορώ...)
ONE CAN BAND (Τενεκές Ορχήστρα) ή (ένας μπορεί να είναι ορχήστρα)